

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
TUZLANSKI KANTON  
OPĆINSKI SUD U TUZLI  
Broj: 32 0 Rs 491365 25 Rs  
Tuzla, 25.02.2026. godine

Općinski sud u Tuzli, sudija Emir Sinanović, u pravnoj stvari tužioca I. I. iz T., ulica ..., K., kojeg zastupa punomoćnik Emir Dizdarević, advokat iz Tuzle, ulica Turalibegova broj 61, protiv tuženog Gradski i prigradski saobraćaj d.o.o. Tuzla, Bukinje b.b., kojeg zastupa punomoćnik Jasmina Sarihodžić Aljić, advokat iz Tuzle, ulica Petra Kočića broj 5, i Azra Ribić, advokatski stručni saradnik u kancelariji imenovanog advokata, radi uplate doprinosa za PIO, vrijednost spora 250,00 KM, nakon glavne rasprave zaključene dana 26.01.2026. godine u prisustvu punomoćnika tužioca i punomoćnika tuženog, stručne saradnice Azre Ribić, donio je dana 25.02.2026. godine sljedeću

### **PRESUDU**

I Obavezuje se tuženi da Federalnom zavodu za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, Kantonalna administrativna služba Tuzla, na ime tužioca I. I., JMBG: ..., uplati zakonom propisane doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 01.01.1995. godine do 23.12.1995. godine u iznosu od 827,87 KM, kao i da tužiocu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.616,00 KM, a sve u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema prepisa presude.

II Odbija se zahtjev tuženog kojim je tražio da sud obaveže tužioca da mu na ime naknade troškova parničnog postupka isplati iznos od 1.666,72 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do isplate.

### **Obrazloženje**

Tužilac je ovom sudu, putem punomoćnika, dana 23.07.2025. godine podnio tužbu protiv tuženog, radi uplate doprinosa za PIO. U tužbi se navodi da je tužilac kod tuženog bio u radnom odnosu u periodu od 29.12.1981. godine do 25.03.1996. godine. Tuženi je tokom godina poslovanja mijenjao naziv i oblik privrednog društva, shodno čemu je tužilac u prilogu kao dokaz dostavio i Historijski izvod iz sudskog registra za tuženog. Tužilac je kod nadležne službe pokrenuo postupak za ostvarivanje prava na starosnu penziju, ali je u toku postupka utvrđeno da tuženi na ime tužioca nije uplatio zakonom propisane doprinose za 1995. godinu te da zbog navedenog tužilac ne može ostvariti svoja prava na starosnu penziju. Tuženi je tužiocu uplatio zakonom propisane doprinose za sve godine rada kod tuženog, osim za 1995. godinu. Tužilac se usmenim putem obraćao tuženom sa molbom za uplatu doprinosa, a dana 17.06.2025. godine podnio je i pisani Zahtjev za uplatu doprinosa, koji je kod tuženog protokolisan pod brojem .... Tuženi do dana podnošenja tužbe, nije postupio po zahtjevu tužioca i nije uplatio zakonom propisane doprinose na ime tužioca. Tužilac predlaže da sud nakon provedene glavne rasprave i ocjene provedenih dokaza donese presudu kojom se obavezuje tuženi

da Federalnom zavodu za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, KAS Tuzla, na ime tužioca I. I., JMBG: ..., uplati zakonom propisane doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 01.01.1995. godine do 31.12.1995. godine (u iznosu koji će utvrditi vještak ekonomske struke), a sve u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.

U odgovoru na tužbu koji je primljen u ovom sudu dana 14.08.2025. godine tuženi nije osporavao činjenicu da je tužilac bio zaposlenik pravnih lica čiji je pravni sljednik tuženi. Međutim, tuženi osporava dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 01.01.1995. godine do 23.12.1995. godine. Iz dokaza priloženog uz tužbu proizilazi da je tužilac bio pripadnik Armije BiH u periodu od 27.09.1993. godine do 14.01.1996. godine. Shodno odredbi člana 37. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH, poseban staž iz člana 36. ovog Zakona ne čini staž osiguranja, bez obzira na to da li je unesen u matičnu evidenciju. Period proveden u odbrani BiH će se računati kao staž osiguranja samo ako poslodavac uz saglasnost zaposlenika izvrši uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje. Samo ukoliko zaposlenik želi da mu se ovaj staž računa u jednostrukom trajanju i ukoliko postoji volja poslodavca da za isti uplati doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje (a što u konkretnom slučaju nije riječ), poseban staž će se uračunati u staž osiguranja. Dakle, ne postoji obaveza niti volja tuženog da izvrši uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko-osiguranje tužioca za period u kojem je tužilac učestvovao u odbrani BiH. Ovakav stav je zauzelo i Federalno ministarstvo rada i socijalne politike u svom aktu broj 04-35/25-1734/18 M.T. od 03.07.2018. godine. Kako je to i naveo u svom dopisu broj ... od 20.06.2025. godine, tuženi je spreman za izvrši uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 24.12.1995. godine do 31.12.1995. godine.

Tužilac je tokom postupka ostao kod navoda iz tužbe te je istu uredio nakon provedenog vještačenja pa je tužbeni zahtjev ubuduće glasio kao u stavu I izreke presude. Tuženi se nije protivio uređenju, ali je osporavao tužbeni zahtjev zbog svega prethodno navedenog u toku postupka. Sud je usvojio preinaku tužbe i ovom presudom je odlučivao o povećanom tužbenom zahtjevu kao u stavu I izreke presude.

U toku dokaznog postupka tužilac je izveo dokaze čitanjem i uvidom u Uvjerenje GIPS broj ... od 27.02.2024. godine, broj ovjere: ... od 21.07.2025. godine, Radna knjižica od 29.06.1978. godine, registarski broj .., broj ovjere ... od 21.07.2025. godine, Historijski izvod Općinskog suda u Tuzli broj 032-0-RegZ-25-002278 od 22.05.2025. godine, Uvjerenje o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji FZ PIO broj ... od 15.05.2025. godine, Zahtjev za uplatu zakonom propisanih doprinosa broj ... od 17.06.2025. godine uz napomenu da je tužitelj bio pripadnik Armije RBIH u periodu 27.09.1993. do 14.01.1996. godine, Uvjerenje Grupe za pitanje evidencija iz oblasti vojne obaveze Tuzla broj ... od 15.05.2025. godine, a provedeno je i vještačenje po vještaku ekonomske struke Emiru Nuhanovića i to po nalazu i mišljenju od 10.12.2025. godine.

Tuženi je tokom postupka izveo dokaze čitanjem i uvidom u Akt Federalnog ministarstva rada i socijalne politike broj 04-35/25-1734/18 M.T. od 03.07.2018.

godine, dopis tuženog broj ... od 04.10.2025. godine sa M4 obrascem, uplatnicom na iznos od 19,20 KM na dan 03.10.2025. godine i potvrdom o prijemu – uručenju pismena.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih dokaza pojedinačno te u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, a u skladu sa članom 8. ZPP-a, sud je donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

Među strankama nije sporno da je tužilac bio zaposlenik kod tuženog u periodu od 29.12.1981. godine do 25.03.1996. godine, kao i to da je u periodu od 27.09.1993. godine do 14.01.1996. godine bio pripadnik Armije BiH. Nije sporno ni da je tuženi, kao poslodavac, uplatio na ime tužioca, kao radnika, zakonom propisane doprinose za cijeli period trajanja radnog odnosa, osim za 1995. godinu. Tokom postupka je tuženi uplatio doprinose za dio utuženog perioda i to počev od 24.12.1995. godine pa do 31.12.1995. godine u iznosu od 19,20 KM, što stranke nisu sporile, a što proizilazi i iz uplatnice na iznos od 19,20 KM od 03.10.2025. godine, kao i iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke. U krajnjem, provedenim vještačenjem, kojem stranke nisu prigovorile, utvrđeno je da preostala obaveza tuženog po osnovu uplate doprinosa za PIO za period od 01.01.1995. do 23.12.1995. godine na ime tužioca iznosi 827,87 KM.

Sporno je da li je tuženi, kao poslodavac, bio dužan uplatiti zakonom propisane doprinose na ime tužioca, kao radnika, za period od 01.01.1995. do 23.12.1995. godine u iznosu od 827,87 KM.

Odredbom člana 22. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj 13/18, 93/2019 - odluka Ustavnog suda 90/2021 i 90/2021 od 09. novembra 2021. godine i 19/2022, 47/2024, 19/2025 i 6/2026, u daljem tekstu Zakon o PIO) propisano je da penzijski staž na osnovu kojeg se ostvaruju prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja obuhvata staž osiguranja i poseban staž.

Odredbom člana 36. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju propisano je da licima koja su uzela učešće u pripremama za odbranu BiH, odnosno koja su uzela učešće u odbrani BiH kao pripadnici Armije Republike BiH, odnosno Hrvatskog vijeća odbrane i organa unutrašnjih poslova, saglasno propisima koji su se na njih odnosili prije stupanja na snagu ovog Zakona, u penzijski staž, kao poseban staž u dvostrukom trajanju, računa se vrijeme koje su proveli u pripremama za odbranu odnosno u odbrani BiH u periodu od 18.09.1991. godine do 23.12.1995. godine, u skladu sa propisima o kriterijima, načinu i postupku priznavanja i izdavanja uvjerenja na osnovu kojih se ovo vrijeme priznaje u penzijski staž kao poseban staž.

Stavom 2. istog člana propisano je da se u Budžetu Federacije osiguravaju sredstva za pokriće dijela visine penzije po osnovu penzijskog staža iz stava 1 ovog člana i to za penzije ostvarene po zakonu, a odredbom člana 37. navedenog Zakona je propisano da poseban staž iz člana 36. ovog Zakona, ne čini staž osiguranja, bez obzira na to da li je unesen u matičnu evidenciju nosioca osiguranja.

Odredbom člana 38. stav 1. navedenog Zakona je propisano da će se poseban staž iz člana 36. stav 1. ovog Zakona uračunati u penzijski staž samo uz pismenu saglasnost lica na koga se taj staž odnosi.

Tako je Zakonom o PIO jasno definisan krug lica kojima će se poseban staž uračunati u penzijski staž, kao i da će se isti u dvostrukom trajanju uračunati samo uz pismenu saglasnost lica na koga se taj staž odnosi. Naime, svakom licu koje posjeduje Uvjerenje na osnovu kojeg se poseban staž priznaje u penzijski staž te koje priloži navedenu saglasnost, poseban staž će se u dvostrukom trajanju uračunati u penzijski staž. U pravilu ovaj staž nije staž osiguranja niti se kao takav može tretirati.

Za poseban staž na strani poslodavca ne postoji obaveza uplate doprinosa, nego se u Budžetu Federacije BiH osiguravaju sredstva za pokriće dijela visine penzije po osnovu priznatog posebnog staža i to za penzije ostvarene po zakonu. Period proveden u odbrani BiH može se računati kao staž osiguranja samo ako poslodavac uz pismenu saglasnost zaposlenika izvrši uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Znači, ukoliko zaposlenik želi da mu se ovaj staž uračuna u jednostrukom trajanju te ukoliko poslodavac za isti uplati doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje, pod uslovom da nije bilo odjave sa osiguranja, poseban staž može se uračunati u staž osiguranja.

Dakle, zaposlenik ima pravo da disponira posebnim stažom, ali i eventualnom uplatom doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 18.09.1991. godine do 23.12.1995. godine, pri čemu poslodavac za uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje mora imati saglasnost zaposlenika.

Odredbom člana 4. Uredbe sa zakonskom snagom o radnim odnosima za vrijeme ratnog stanja ili u slučaju neposredne ratne opasnosti („Službeni list R BiH“, broj 21/92, 16/93 i 13/94, u daljem tekstu: Uredba) je bilo regulisano da pripadnik oružanih snaga Republike BiH koji je do dana mobilizacije bio u radnom odnosu, za vrijeme dok se nalazi u oružanim snagama ostvaruje sva prava koja proističu iz rada, izuzev plaće koju ostvaruje po posebnim propisima.

Uzimajući u obzir sadržinu citiranih zakonskih i podzakonskih akata slijedi da se vrijeme koje je tužilac proveo u Armiji BiH (u periodu od 27.09.1993. godine do 14.01.1996. godine, odnosno do 23.12.1995. godine, shodno zakonskoj odredbi) ima uračunati kao penzijski staž, jer je tužilac bio zaposlenik tuženog u utuženom periodu, njemu nije prestao radni odnos kod tuženog radi angažovanja u Armiji R BiH, tako da je ostvarivao sva prava iz radnog odnosa uključujući i obavezu poslodavca na uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, saglasno odredbi člana 4. Uredbe, kakvo stajalište je zauzeo i Kantonalni sud u Tuzli u predmetu broj 32 0 Rs 429056 23 Rsž, kao i Vrhovni sud Federacije BiH u više svojih odluka (npr. broj 32 0 Rs 412794 23 Rev od 14.03.2024. godine i broj 126 0 Rs 208232 23 Rev od 09.01.2024. godine).

Imajući u vidu činjenicu da je tužilac tužbenim zahtjevom potraživao uplatu posebnog staža u jednostrukom trajanju za koje tuženi ne spori da nije uplaćen i da iznosi 827,87 KM, to je sud uz primjenu odredbe člana 9., 10. i 128. stav 1. Zakona o PIO donio odluku kao u izreci presude.

Tužilac je potraživao troškove postupka u ukupnom iznosu od 1.616,00 KM, a koji se odnose na troškove za sastav tužbe u iznosu od 448,00 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu od 13.11.2025. godine u iznosu od 448,00 KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 26.01.2026. godine u iznosu od 520,00 KM i za troškove vještačenja iznos od 200,00 KM.

Tuženi je opredijelio troškove koji se odnose na sastav odgovora na tužbu u iznosu od 448,00 KM, nagradu za zastupanje na pripremnom ročištu od 13.11.2025. godine u iznosu od 448,00 KM, nagradu za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 26.01.2026. godine u iznosu od 520,00 KM, iznosa od 240,72 KM na ime PDV-a i sudske takse na odgovor na tužbu u iznosu od 10,00 KM, odnosno troškove u ukupnom iznosu od 1.666,72 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude pa do konačne isplate.

Kako je tužilac u cijelosti uspio u sporu, to je sud u skladu s odredbama članova 386. i 396. ZPP-a te članova 15. i 17. Tarife o nagradama i naknadi za rad troškova ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj 43/2025) donio odluku o troškovima tužioca kao u stavu I izreke presude.

Istovremeno, uspjeh tužioca se ima smatrati neuspjehom tuženog pa je sud njegov zahtjev za naknadu troškova postupka uz zahtjev za obavezivanje tužioca za naplatu zakonskih zateznih kamata od dana donošenja presude odbio kao neosnovan, shodno čemu je i donesena odluka kao u stavu II izreke presude.

Iz svih naprijed navedenih razloga sud je donio odluku kao u izreci presude.

**Sudija**  
**Emir Sinanović**

**Pouka o pravnom lijeku:** Protiv ove presude dopuštena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za Sud i protivnu stranku.